

Gál Ferenc Egyetem

Az intézményakkreditációs eljárásban közreműködő látogató bizottság jelentése

A MAB Testülete 2026. január 30-i ülésén hozott 2026/1/X. sz. határozat melléklete

Tartalomjegyzék

Feladatmeghatározás	3
Látogató Bizottság	3
I. Akkreditációs javaslat	4
Az akkreditációs javaslat indokolása	4
II. Akkreditációs javaslat főbb bizonyítékai	5
III. A felsőoktatási intézmény általános helyzetképe	7
IV. Minőségértékelés	8
IV/1. PDCA-elv érvényesülése	8
IV/2. Egyes módszerek alkalmazásának kiterjedtsége	8
IV/3. Jó gyakorlatok terjesztése	9
IV/4. Adatokra alapozott fejlesztések	9
ESG 1.1 Minőségbiztosítási politika	10
ESG 1.2 és 1.9 A képzési programok kialakítása és jóváhagyása, folyamatos figyelemmel kísérése és rendszeres értékelése	11
ESG 1.3 Hallgatóközpontú tanulás, tanítás és értékelés	13
ESG 1.4 A hallgatók felvétele, előrehaladása, tanulmányaik elismerése és a képesítés odaítélése	15
ESG 1.5 Oktatók	17
ESG 1.6 Tanulástámogatás és hallgatói szolgáltatások	19
ESG 1.7 Információkezelés	21
ESG 1.8 Nyilvános információk	22
ESG 1.10 Rendszeres külső minőségbiztosítás	23
VI. Hitéleti szakok értékelése	26
VII. Mellékletek	29
VII.1 Szójegyzék	29
VII.2 Akkreditációs interjúk menetrendje	30

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban: Nftv.) 70. § (1) bekezdése alapján a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (a továbbiakban: MAB) a felsőoktatásban folyó képzés, tudományos kutatás, művészeti alkotótevékenység minőségének és a felsőoktatási intézmény belső minősegbiztosítási rendszere működésének külső értékelésére létrehozott, független országos szakértői testület, amely e törvényben szabályozott módon szakértőként közreműködik a felsőoktatási intézményekkel kapcsolatos eljárásokban.

Feladatmeghatározás

A felsőoktatási intézmény a MAB-ot szakértőnek kérte fel az intézmény minőséghitelesítési, akkreditációs eljárásának lefolytatására.

Az értékelés alapja az Európai Felsőoktatási Térség (EHEA) minősegbiztosítási standardjai és irányelvei (mindenkor hatályos ESG), és célja az felsőoktatási intézmény fejlesztéséhez történő szakmai segítségnyújtás. Az intézményakkreditációs eljárás Önértékelési útmutatója elérhető a MAB honlapján (www.mab.hu).

Az akkreditációs eljárás célja megvizsgálni, hogy a felsőoktatási intézmény az ESG szerint tervezi és folytatja tevékenységét, folyamatosan nyomon követi, értékeli a standardoknak való megfelelést, és aktívan közreműködik az értékelések eredményei alapján a megvalósítást segítő intézkedések, folyamatok kidolgozásában (PDCA-ciklus).

Az értékelés retrospektív jellegű, az aktuális és a legutóbbi akkreditációs eljárás között eltelt időtartamot vizsgálja, külön figyelemmel arra, hogy az előző értékelés alapján milyen intézkedések születtek.

Látogató Bizottság

A Bizottságot a MAB felelős Kollégiuma nevezte ki 2025. április 15-i ülésén, és a következő tagokból áll:

Elnök:

Kustár Zoltán intézetvezető, tanszékvezető, egyetemi tanár, Debreceni Református Hittudományi Egyetem

Tagok:

Balogh Jeremiás Máté egyetemi docens, Budapesti Corvinus Egyetem

Dobrovski Gergő hallgató, HÖÖK-delegált

Majorosi Anna főiskolai tanár, Kodolányi János Egyetem

Vilmányi Márton egyetemi docens, Szegedi Tudományegyetem

Az eljárás koordinátora(i):

Szlivka Andrea, referens

Csorba Renáta, ügyintéző

I. Akkreditációs javaslat

Gál Ferenc Egyetem	2026/1/X. SZ. HATÁROZAT Az intézmény és szakjainak akkreditációja – az akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén – 2031. január 31-ig hatályos személyes látogatással egybekötött monitoreljárás lefolytatásával, melyhez az intézmény a monitorjelentést 2027. május 31-ig küldi meg.
--	--

Az akkreditációs javaslat indokolása

Az intézményi önértékelés és a helyszíni látogatás alapján megállapítható, hogy az ESG-standardok alapján, egységes, az egész intézményre kiterjedő minőségbiztosítási rendszert működtet.

Az intézmény minőségbiztosítási- és fejlesztési folyamatai részben tervezettek. Az intézmény tervezési, ellenőrzési, mérési és értékelési eljárásai esetiek. A vezetési folyamatok és a minőségbiztosítási folyamatok között megfelelő a kapcsolat, az oktatás menedzsmentje megfelelő, a kutatás menedzsmentje jó, iránya illeszkedik az intézményi stratégiához.

A támogató folyamatok – pénzügyi, gazdálkodási, informatikai, létesítmény-gazdálkodás és az infrastruktúra jó háttérrel biztosítanak az oktatási, kutatási tevékenységhez.

Ennek alapján az intézmény és szakjai 2031. január 31-ig akkreditálhatók, személyes látogatással egybekötött monitoreljárással. A monitoreljárás feltételeként az intézmény a jelen jelentésben megfogalmazott javaslatok alapján tett intézkedésekről szóló írásbeli jelentését 2027. május 31-ig megküldi a MAB-nak.

Indokolás

A Gál Ferenc Egyetem az előző akkreditációs ciklushoz képest érdemi előrelépéseket tett a minőségbiztosítási rendszer fejlesztése és intézményi beágyazottságának erősítése terén. Az intézmény a korábbi hiányosságokra reflektálva létrehozta a minőségbiztosítás szervezeti és dokumentációs alapjait, összevonta a Minőségbiztosítási Szabályzatot és a Kézikönyvet, kijelölte a minőségbiztosítási vezető felelősségi körét, valamint bevezette az éves minőségbiztosítási tervezés és értékelés gyakorlatát. Emellett a minőségkultúra fejlesztését szolgálja az évenként megrendezett minőségbiztosítási konferencia, amelyen belső és külső partnerek is részt vesznek. Mindezek együttesen azt jelzik, hogy az Egyetem elkötelezett a folyamatos fejlesztés és a minőségirányítási elvek gyakorlati megvalósítása mellett. Ugyanakkor az önértékelés és a látogatás tapasztalatai alapján a minőségbiztosítási rendszer még nem tekinthető teljesen formalizáltnak és egységesnek. Számos eljárás és folyamat esetleges, a szabályozási háttér hiányos. Különösen fejlesztendő terület a minőségbiztosítási eszközök és indikátorok rendszeres alkalmazása, az adatok hasznosítása a vezetési döntésekben, valamint az oktatói munka hallgatói véleményezésének és a hallgatói elégedettség

vizsgálat egységes visszacsatolási rendszerének megteremtése. A hitéleti szakok esetében a Képzési és Kimeneti Követelményeknek (KKK) való megfelelés, a dokumentációk egységesítése és a nyilvánosság biztosítása szintén további intézményi intézkedéseket igényel.

Az Egyetem már megteremtette a minőségirányítás strukturális és személyi feltételeit, a fejlesztési irányok világosan kijelöltek, és a megkezdett munka eredményesnek mutatkozik. Ugyanakkor a rendszer teljes körű, szabályozott működése, az indikátorok és folyamatok egységesítése, valamint a minőségbiztosítás és a stratégiai vezetés közötti kapcsolat megerősítése további időt és intézményi erőfeszítést igényel.

II. Akkreditációs javaslat főbb bizonyítékai

A Gál Ferenc Egyetem (a továbbiakban: Egyetem) az előző intézményi akkreditáció kapcsán rögzített állapothoz képest jelentős fejlesztéseket hajtott végre minőségbiztosítási és minőségirányítási rendszerén. Minőségbiztosítási Szabályzatát és a Minőségbiztosítási kézikönyvét összevonta, lépéseket tett a minőségbiztosítási rendszerben a feladatok és hatáskörök világos körülhatárolása érdekében, önálló munkakörben feladatot ellátó minőségbiztosítási vezetőt nevezett ki, valamint bevezette és azóta rendszeresen elkészíti az éves minőségbiztosítási terveket, ezek teljesülését évenként értékeli, közzétette Minőségpolitikai nyilatkozatát. Az Egyetem rendszeresen végez adatfelvételeket a Minőségirányítási Bizottság által meghatározott indikátorok alapján, vagy jogelőd-intézményeinek gyakorlatát követve, és évente minőségbiztosítási konferenciákat szervez, ahol az intézményi érintetteknek, de a külső partnereknek is lehetősége van a minőségfejlesztéssel kapcsolatos elégedettségének, fejlesztési javaslatainak a kifejezésére.

Az Egyetem minőségbiztosítási dokumentumai jelenleg az irányelvek rögzítésére és a főbb keretek kijelölésére ugyan alkalmasak, de nem szabályozzák olyan részletességgel a minőségbiztosítási és -irányítási folyamatokat, hogy az egységes, formalizált rendszernek legyen tekinthető. Az Egyetem aktuális helyzetét felmérni hivatott minőségbiztosítási eszközöket és indikátorokat a Minőségirányítási Bizottság esetileg határozza meg, ám nem világos, hogy ezt minek alapján teszi, és az sem, hogy az egymást követő felmérések eredményei így hogyan lesznek összevethetők. Az Önértékelési jelentés számos felmérésről, kérdőíves elégedettségi felmérésről számol be, s ezek megtörténtét az intézménylátogatás meg tudta erősíteni és ezen felmérések megjelennek a minőségbiztosítási dokumentumokban. Az intézménylátogatás során nyilvánvalóvá vált, hogy a hallgatói elégedettségi felmérések eredményét a véleményezett egységek vezetői (könyvtár, informatikai központ, kollégiumok stb.) nem ismerik meg, azaz ezek a minőségfejlesztés vonatkozásában nem hasznosulnak. Az oktatók munkájának általános értékelése kapcsán a Minőségbiztosítási Szabályzat ellentmond önmagának (119. § és 123. §), valamint az Önértékelési jelentésben leírt gyakorlatnak, s végül az intézményi szabályzatok az oktatók tudományos tevékenységével kapcsolatban támasztott követelmények nincsenek kellően körülhatárolva ahhoz, hogy azok alapján az értékelés, illetve a kutatók teljesítményének egybevetése elvégezhető lenne. Az alkalmazott minőségbiztosítási eszközök egyértelmű szabályozása tehát még az Egyetem előtt álló fontos fejlesztési feladat.

A hitéleti szakok terén az előző akkreditáció óta komoly fejlesztések zajlottak, amelynek keretében az Egyetem pontról pontra végigment az előző Jelentés javaslatain és foganatosította azokat. Ám itt is vannak még bőven feladatok. A hitéleti szakok KKK-ít a fenntartó fogadja el, ám az Egyetem nem tudta dokumentálni ezek elfogadását, mint ahogy a nyilvános elérhetőségüket sem tudta megadni. A hitéleti

szakok intézményi mintatantervei nem a KKK-kban elhatárolt tantárgycsoportok szerint rendezik el a tantárgyakat, így a KKK-nak való megfelelés e téren ellenőrizhetetlen. A tantárgyleírások formailag nem egységesek, terjedelmük szélsőséges eltéréseket mutat, a számonkérés terén zömében hiányosak, a bennük nevesített, fejlesztendő kompetenciák pedig nem a KKK-ban nevesített kompetencia-jegyzékből valók, azaz nem dokumentálják, hogy az adott tárgy valóban a KKK-ban nevesített kompetenciák elsajátítását, illetve megerősítését szolgálja.

Mindezek alapján a köztes monitoreljárási keretében az alábbi hiányosságok megszüntetését, illetve fejlesztések végrehajtását szükséges az Egyetemnek elvégeznie:

1. Az Egyetem, a következő akkreditáció időpontjáig szabályozza a minőségbiztosítási rendszer kötelező eszközeit, módszereit, eljárásait, határozza meg ezek alkalmazásának gyakoriságát és az eredmények hasznosításának helyeit, e szabályozás kidolgozásának ütemtervét pedig a köztes monitoreljárási keretében mutassa be,
2. rögzítse a szakindítást kötelezően megelőző vizsgálatok (piackutatás, humán és gazdasági erőforrások, az oktatókkal és a szakfelelőssel kapcsolatos akkreditációs követelmények teljesíthetősége, a működtetés minimális infrastrukturális feltételei stb.) rendjét és felelőseit, a tervezésbe bevont belső és külső testületeket, személyeket, valamint a szakindítási dokumentáció kidolgozásának és elfogadásának részletezett folyamatát,
3. teremtsen lehetőséget arra, hogy a hallgatók a képzési programok egészével kapcsolatban elmondhassák megfigyeléseiket, fejlesztési javaslataikat, és rögzítse az így nyert információk hasznosulásának kereteit,
4. rögzítse a tantárgyfelelős minőségbiztosítási feladatait, a tantárgyleírások rendszeres kötelező felülvizsgálatának minimális időszakát, valamint azt, hogy a tantárgyfelelős által átdolgozott tantárgyleírást mely testületek vagy személyek hagyják jóvá, és biztosítson ennek keretében a szakfelelősnek is hatáskört,
5. hangolja össze minőségstratégiáját, minőségpolitikáját és minőségcéljait,
6. alakítsa ki a minőségbiztosítási szabályozás felülvizsgálati folyamatát,
7. az oktatók értékelésével kapcsolatos szabályzati, valamint a valós gyakorlat és a szabályzatok közötti ellentmondásokat szüntesse meg,
8. rögzítse, hogy egy adott időszakban milyen elvárásokat támaszt oktatóival és kutatóival szemben, ezen elvárások teljesítését vagy az ettől való eltérés bemutatását, indoklását milyen formában várja el az oktatóktól, továbbá azt, hogy az így dokumentált oktatói teljesítményt ki/kik és milyen folyamat keretében értékelik, az értékelésről hogyan jeleznek vissza egyénileg és csoportosan az oktatóknak, s mik a teljesülés és a nem teljesülés lehetséges következményei,
9. fogalmazza meg részletesen az oktatókkal szemben támasztott tudományos követelményeket, az oktatói munka rendszeres értékelésében pedig ezek számonkérését építse be,
10. gondoskodjék hitéleti szakjai hatályos KKK-inak nyilvános elérhetőségéről, feltüntetve, hogy azokat a fenntartó mely képviselője/testülete, mikor és mely határozatával fogadta el,
11. a hitéleti szakok intézményi mintatanterveiben a tantárgyakat a KKK-ban rögzített tantárgycsoportonként különítse el, megadva a tantárgycsoport összesített kreditértékét,

12. egységesítse a hitéleti szakok tantárgyleírásait, terjedelmüket maximalizálja, a leírásokban rögzítse az ellenőrzés, számonkérés módozatait, a bennük nevesített, fejlesztendő kompetenciákat pedig a KKK kompetencia-jegyzékéből, annak kategóriáit követve válassza ki,

III. A felsőoktatási intézmény általános helyzetképe

Az Egyetem a dél-alföldi régió felsőoktatási intézménye, államilag elismert egyházi intézmény, melynek fenntartója a római katolikus Szeged-Csanádi Egyházmegye. 2020. augusztus 1. napjától, mint alkalmazott tudományok egyeteme végzi a tevékenységét négy karán és további telephelyeken, hitéleti és nem hitéleti szakokon egyaránt folytatva képzéseket.

Az Egyetem a Glattfelder Gyula püspök által 1930-ban alapított Egyházmegyei Nagyszeminárium jogutódja, amely az 1921-ben megalapított, majd az 1950-től működésében megakadályozott Jezsuita Bölcséleti és Hittudományi Főiskolával 1996. november 4-én a Szegedi Hittudományi Főiskolába integrálódott. A főiskola 2009. január 1. napjával felvette a Gál Ferenc Hittudományi Főiskola, majd 2012. szeptember 1. napjával a Gál Ferenc Főiskola nevet. Az intézménynek ez a jogelődje jelenleg, mint a hitéleti képzésekért felelős Teológiai Kar működik, szegedi telephellyel.

A főiskola 2014. augusztus 1. napjával átvette a Szent István Egyetem Alkalmazott Bölcsészeti és Pedagógiai Karának szarvasi pedagógiai intézményét, amely a főiskola, majd a jelenlegi Egyetem Pedagógiai Kara lett. A Kar jogutódja a Tessedik Sámuel Főiskola Pedagógiai Főiskolai Karának, amely jogutódja a békéscsabai Körös Főiskolának.

Magyarország Kormánya 2017-ben rendelkezett a Szent István Egyetem Gazdasági, Agrár- és Egészségtudományi Kar gyulai székhelyű Egészségtudományi Campusának a főiskolához történő csatlakozásáról. A gyulai campus 2017. február 1. napjától előbb a főiskola Egészségtudományi Intézeteként, jelenleg pedig az Egyetem Egészség- és Szociális Tudományi Karaként működik tovább. Egy évvel később, 2018-ban a Kormány a Szent István Egyetem Agrár- és Gazdaságtudományi Karának a békéscsabai székhelyű Gazdasági Campusát is a főiskolához rendelte: a campus 2018. február 1. napjától a főiskola, jelenleg pedig az Egyetem Gazdasági Kara.

A főiskola 2020. augusztus 1-jétől vette fel a Gál Ferenc Egyetem nevet, s lett az alkalmazott tudományok egyeteme. Székhelye: 6720 Szeged, Dóm tér 6. Telephelyeket működtet Szarvason, Békéscsabán, Gyulán és Budapesten, székhelyen kívüli képzést folytat Kecskeméten és Szentesen.

Az Egyetem fenntartója a Magyar Katolikus Egyház Szeged-Csanádi Egyházmegyéje, amely az Egyetem keresztény világnézetén alapuló értékrendjét a Rómában 1979-ben kiadott „Sapientia Christiana” kezdetű apostoli rendelkezés szellemében határozza meg.

Az Egyetem 7 képzési területen 10 alapképzési szakot, az óvópedagógus és a tanítói szakhoz kapcsolódó 4 nemzetiségi szakirányt, 4 rövid ciklusú mesterképzést, 2 szakon osztatlan mesterképzést, valamint a hittanár-nevelőtanár szakhoz kapcsolódóan közismereti szakpáros képzéseket, 2 felsőoktatási szakképzést és szakirányú továbbképzéseket működtet.

Az Egyetem főállású oktatóinak száma 202 fő, ebből 120 fő rendelkezik tudományos fokozattal (59%). Az aktív hallgatói létszám a 2023/2024-es tanévben 2527 fő volt (Teológiai Kar: 188 fő, Egészség- és Szociális Tudományi Kar: 552 fő, Pedagógiai Kar: 1288 fő, Gazdasági Kar: 499 fő). Ezen belül az állami ösztöndíjas hallgatók létszáma 1680 fő (66%), az önköltséges hallgatóké 847 (34%) fő volt. Ugyanebben az időszakban a nappali tagozatos hallgatók létszáma 371 fő (15%), a levelező tagozatos hallgatóké pedig 2156 fő (85%) volt.

IV. Minőségértékelés

IV/1. PDCA-elv érvényesülése

Az Egyetem az elmúlt 4 évben átfogóan fejlesztette minőségértékelési, minőségfejlesztési rendszerét. E munka eredményeként a PDCA ciklus minden eleme kiépült, az intézmény a gyakorlatban jól működő tervezési, fejlesztési, minőségértékelési eljárásokkal rendelkezik. Ezeknek az elemeknek a formalizált alkalmazása, valamint az egyes elemek összhangja ugyanakkor határozottan fejlesztendő területként jelentkezik. A stratégia és a minőségstratégia, a minőségstratégia és a minőségcélok, a minőségcélok és a minőségértékelés összhangja nem biztosított. Az Egyetem nem rendelkezik minőségbiztosítási szabályzat felülvizsgálati mechanizmussal.

A PDCA egyes elemeit az Egyetem ugyanakkor rendszeresen gyakorolja, s ennek során folyamatosan közelíti az egyes gyakorlatokat. A stratégia és a minőségcélok ellentmondásosságát az egységes szemléletű minőségpolitika, míg a minőségcélok és a minőségértékelés illesztésének problémáit az éves minőségtervezés és a tapasztalatok – az éves Minőségügyi Konferencián keresztül történő – gyors visszacsatolása némileg tompítja.

Az Egyetem tudatosan és eredményesen alkalmazza azt az önértékelési gyakorlatot, amely a statisztikai adatok és a vezetői tapasztalatok összehangolt elemzésére épül, kihasználva az intézmény méretéből és a rövid információs láncokból adódó előnyöket. Fontos ugyanakkor látni, hogy ezek a láncok javarészt nem formalizáltak, s így működtetésük folyamatoságára az Egyetem minőségértékelési, minőségfejlesztési rendszere jelenleg nem kínál biztosítékot. A Minőségbiztosítási Szabályzat az Egyetemnek a PDCA elv iránti elkötelezettségét, valamint a minőségbiztosítási rendszer alapelveit világosan rögzíti. A dokumentum az alkalmazandó minőségbiztosítási módszereket, eszközöket és indikátorokat, illetve ezek alkalmazásának szabályait nem írja elő, hanem a Minőségirányítási Bizottság hatáskörébe utalja, ami ezekről évente határoz.

Összességében elmondható, hogy a PDCA elv az egyetem működési mechanizmusaiiban jelen van. A következő akkreditációs ciklusban nem az alapelemek megteremtése, sokkal inkább azok egymásra épülésének, a vezetői munkában való felhasználásuk feltételeinek a biztosítása és szabályzati keretekbe foglalása kell jelentse immár a fókusz.

IV/2. Egyes módszerek alkalmazásának kiterjedtsége

Az Egyetem méretéhez, földrajzi tagoltságához, az elődintézmények eltérő gyakorlatához mérten (is) egységes gyakorlatokat követ, aminek a kereteit az egyetemi szintű Minőségbiztosítási Szabályzat biztosítja. Ez a Teológia Karnak elveiben lehetővé teszi, hogy a benne foglaltaktól eltérjen, ám a gyakorlatban a kar nem él a felhatalmazással. A Hallgatói Véleményezések Szabályzata külön kari szabályzatokról beszél, karonként eltérő kérdőívekkel, amik azonban, úgy tűnik, a gyakorlatban végül nem valósultak meg. Az egyes oktatási, kutatási, szolgáltatási egységek működését tehát összességében egységesen szabályozott keretek biztosítják, melyeknek sok esetben az ismertetése és implementálása jelent inkább kihívást (pl.: számonkérések értékelési szempontjai), mintsem egységes alkalmazásuk.

Az Egyetem működése során kiemelt figyelmet fordít az érintettek bevonására, valamint a bevonásra épülő intézményi gyakorlatok folyamatos fejlesztésére. Ennek keretében a karok tapasztalatai rövid visszacsatolási mechanizmusokon keresztül beépülnek az intézményi szintű gyakorlatokba, miközben

a külső érintettek, így különösen az önkormányzatok, partnerintézmények és meghatározó foglalkoztatók visszajelzései szintén érvényesülnek a működés fejlesztése során. Az Egyetem működésében megfigyelhetők bizonyos eltérő gyakorlatok, amelyek elsősorban az egyes képzési területek sajátosságaihoz igazodnak (például a szakmai gyakorlatok szervezésében vagy a szolgáltató egységek, szervezetek irányításában). Ezek a különbségek szakmailag megalapozottak, és nem veszélyeztetik sem az intézmény működésének kiegyensúlyozottságát, sem a szolgáltatások egységes színvonalát.

IV/3. Jó gyakorlatok terjesztése

Az Egyetem működésében az elmúlt 5 évben elsősorban az egységes működés kialakítása, az intézményi és kari vezetés kiegyensúlyozottságának megteremtése, a szűkebben vett régiót szolgáló képzési és tudományos profil kiépítése jelentette/jelenti a hangsúlyt. A meglévő gyakorlatok megosztása a fejlesztés során (az egyes területek bevonása mentén) megvalósult.

A kifejezetten jó gyakorlatok megosztásának színhelyeként szolgálnak az éves minőségügyi konferencia, a kutatóintézet intézményi prioritások alapján szerveződő keresztfunkciós kutatócsoportjai, a könyvtári munkatársak heti találkozója, vagy például az oktatási igazgatóság évkezdő találkozója.

Az Egyetem – a tudományos és szakmai kapcsolattartáson túl – több intézményesített szervezetközi tudásmegosztási kezdeményezésben vesz részt. Aktív szerepet vállal a Katolikus Felsőoktatási Minőségügyi Kerekasztal keretében a minőségmenedzsment területére vonatkozó tudásmegosztásban, illetve meglehetősen mély, a tudásmegosztást is magában foglaló kooperációt épített ki a Szegedi Tudományegyetemmel.

Összességében a jó gyakorlatok megosztására, terjesztésére részben egyedi koordinációs megoldások, részben a szervezeti döntéshozatal fórumai szolgálnak. Az alkalmazott megoldások jelenleg jól illeszkednek az Egyetem működési mechanizmusaihoz, ám a működés összetettségének fokozódásával, a harmadik misszió területén várhatóan e mechanizmusok bővítésére lesz szükség.

IV/4. Adatokra alapozott fejlesztések

Az Egyetem kiterjedt statisztikai és az érdekeltek megkérdezésére építő adatgyűjtési mechanizmust tart fenn. Az adatgyűjtés eredményeit rendszeres adatértékelés teszi feldolgozhatóvá, az Egyetem vezetése rendszeres tájékoztatót kap a minőségfejlesztés megvalósulásáról, a beavatkozások indokolt területeiről. Más oldalról ugyanakkor a jelenlegi adatértékelési mechanizmus nincs teljes összhangban az ESG kritériumaival. Nem világos például a szakfelülvizsgálat, a tantárgyak felülvizsgálatának, a gyakorlólhelyek, az oktatói teljesítmények értékelésének folyamata és szempontjai, a rendszeresen értékelt adatok köre és felelőssége.

A külső szereplők rendszeresen bevonásra kerülnek az Egyetem tapasztalatösszegző, a minőségfejlesztést megalapozó gyakorlatába. A fenntartó az Egyetem felé közvetlenül (rendszeres riportok és közvetlen kapcsolattartás formájában) fejezi ki munkaerőpiaci és szolgáltatási igényeit, míg az Egyetem vezetése a kulcsfontosságú szereplőkkel (önkormányzatok, nagy foglalkoztatók) közvetlen kapcsolatot épített ki. Ám a fejlesztések eredményeinek visszamérésére jelenleg nem azonosítható gyakorlat. Az éves minőségügyi konferencia lehetőséget teremt ugyan az érdekeltek felé történő

célzott visszacsatoló mechanizmusokra, ugyanakkor javasolt e visszacsatoló mechanizmusok bővítése, valamint az eredmények visszajelzési kereteinek szabályzati formalizálása is.

Összességében az Egyetemen erős törekvés azonosítható az adatalapúság érvényesítése irányába. Számos, jelentéseken keresztül történő belső értékelési kezdeményezés igazolja mindezt, melyek megvitatása eredményeként az Egyetem fejlesztéseket hajt végre, vagy fejlesztési prioritásokat fogad el. Mindenképpen hangsúlyozandó az Egyetem nyitottsága a partnerkapcsolatokból származó tapasztalatok feldolgozására, a partnerek elvárásainak teljesítésére. Kihívásként jelentkezik ugyanakkor az ESG kritériumainak és az adatértékelési mechanizmusnak a közelítése, a visszacsatoló mechanizmusok bővítése és szabályzati keretek közé való formalizált beemelése.

ESG 1.1 Minőségbiztosítási politika

Az Egyetem tudatosan kialakított, az Európai Felsőoktatási Térség Minőségbiztosítási Standardjaira alapozott minőségbiztosítási rendszert működtet. Minőségbiztosítási rendszerének elemeit, a minőségbiztosítási rendszer működtetésének módját a Minőségbiztosítási Szabályzat szabályozza. A minőségfejlesztés főbb irányainak meghatározása érdekében az Egyetem elfogadott minőségpolitikával és minőségfejlesztési stratégiával rendelkezik, évente megvalósítandó minőségfejlesztési aktivitásait éves minőségcélok és intézkedési tervek keretében rögzíti, míg a fejlesztés tapasztalatait éves jelentés formájában foglalja össze. Az intézmény Minőségpolitikája, minőségfejlesztési stratégiája, valamint minőségbiztosítási szabályzatának dokumentumai nyilvánosan elérhetők az intézményi honlapon. Az Egyetem aktívan közreműködött az országos Katolikus Felsőoktatási Minőségügyi Kerekasztal életre hívásában; a szervezet jó lehetőséget kínál a benchmarkok tanulmányozása, a jó felsőoktatási gyakorlatok megosztására.

Az Egyetem minőségbiztosításának központi szereplője a Minőségirányítási Bizottság, amely a rektor által kinevezett elnökből, a karok, valamint a Szenátus delegáltjaiból áll. Ügyrendje szerint éves munkatervet készít, munkájába – a tagokon túl – bevonja az adott területek intézményi szakértőit, felelőseit. Minőségfejlesztési tevékenysége érdekében kiterjedt mérési-értékelési mechanizmust működtet, a jelentkezési, illetve működését leíró (munkavállalási, oktatási, tudományos) statisztikai adatokon túl rendszeresen vizsgálja az oktatói munka hallgatói véleményezése, a hallgatói elégedettség, az ALUMNI elégedettség eredményeit.

Az Egyetem szoros kapcsolatot tart fenn fenntartójával és az egyéb kulcsfontosságú szereplőkkel (önkormányzatok, nagy foglalkoztatók), zömében nem formalizált csatornáin keresztül, és gyűjti be ezek munkaerőpiaci és szolgáltatási igényeit. Az Egyetem minőségfejlesztési tevékenysége során központi szereppel bír az éves minőségügyi konferencia, melynek keretében közvetlenül meg tudja formálni belső érdekeltjei számára a minőségpolitika végrehajtása okán kritikus fejlesztéseket és azokban a kulcsfontosságú szereplők szerepét. Más oldalról a konferencia lehetőséget biztosít az oktatók, a hallgatók, az oktatásban közvetlenül részt nem vevő munkatársak, valamint a külső érdekelték visszajelzéseire, fejlesztési javaslataik megformálására. Fontos fejlesztési feladat ugyanakkor, hogy a jövőben az így begyűjtött visszajelzések rögzítése és az intézményfejlesztési folyamatokba történő beépülése formalizált, szabályzatban rögzített keretek között történjen.

Az Egyetem a kutatómunka területén deklarálta az MTA Tudományetikai Kódexe által közzétett irányelveket követi. Az intézményi esélyegyenlőség biztosítása érdekében Esélyegyenlőségi Szabályzatot fogadott el, melynek értelmében az esélyegyenlőség fejlesztése során esélyegyenlőségi

tervet hajt végre. Az esélyegyenlőségi aktivitások koordinálása érdekében Esélyegyenlőségi Bizottság lát el feladatokat. A fogyatékkal élő hallgatókat esélyegyenlőségi koordinátor támogatja.

Az intézményi szabályzatok és minőségbiztosítási dokumentumok összességében megfelelő elvi háttérrel és keretszabályozást jelentenek az ESG alapú minőségbiztosítási rendszer fenntartására. Az Egyetem megfelelő tervezési, fejlesztési, értékelési, szabályozási mechanizmusokkal rendelkezik, s ezek dokumentációja nyilvános. Fontos ugyanakkor felhívni a figyelmet arra, hogy a minőségbiztosítási és -irányítási rendszer számos eleme ugyan már kiépült, ezek összhangja, illetve kapcsolata nem minden területen azonosítható. Az Egyetem minőségstratégiája és minőségcéljai nincsenek összhangban. A minőségstratégia a folyamatmenedzsmentet, az adatalapúság és a hallgatói visszacsatolások fejlesztését állítja középpontba, míg a minőségcélok ezen jelentősen túlmutatnak, az ESG szerint rendszerezve a célokat. A célok tehát az ESG területeiből kerülnek származtatásra, míg az Egyetem adottságainak mérése/értékelése esetében ez az összhang nem azonosítható. A minőségértékelések bár szisztematikus munkával kerülnek összeállításra és jól szolgálják a Minőségirányítási Bizottság munkáját, valamint az oktatás minőségbiztosítását, a kari vezetés számára korlátozottan adnak visszajelzést a munka minőségéről, az alaptevékenységeken túli szervezeti egységek (kutatóintézet, köznevelési egységek stb.) pedig csak informálisan vagy közvetett módon tudnak bekapcsolódni a minőségbiztosítási fejlesztésekbe.

Összességében megállapítható, hogy a minőségfejlesztési rendszer kialakítása, formálása az Egyetem számára folyamatos prioritást jelent, melyben a jelenlegi akkreditáció egy állomásként, korántsem végállomásként értelmezhető. Az Egyetem az előző akkreditáció óta példamutató elkötelezettséggel törekszik az ESG elveinek minél integráltabb érvényesítésére.

Javaslatok

1. Az Egyetem hangolja össze minőségstratégiáját, minőségpolitikáját és minőségcéljait,
2. alakítsa ki a minőségbiztosítási szabályozás felülvizsgálati folyamatát,
3. a Minőségbiztosítási Szabályzat átdolgozásával részletezze minőségbiztosítási szabályozását az alkalmazott eszközök, módszerek és eljárások terén,
4. éves önértékelési szempontjait hangolja össze az ESG 2015 területeivel,
5. szolgáltató egységeit közvetlenül kapcsolja be a minőségbiztosítási szervezetrendszerébe.

ESG 1.2 és 1.9 A képzési programok kialakítása és jóváhagyása, folyamatos figyelemmel kísérése és rendszeres értékelése

Az Egyetem a szakstruktúráját folyamatosan felülvizsgálja, képzési kínálatát pedig a fenntartó és a társadalmi partnerek igényeit felmérve folyamatosan bővíti. A Szervezeti és Működési Szabályzat azonban a szakok létesítésével és indításával kapcsolatban mindössze annyit rögzít, hogy „a szakindítás megszervezése, a szakkal kapcsolatos adminisztrációs feladatok végzése, a szak megszüntetésének felügyelete”, valamint „a képzés szakmai, tantervi, szervezeti formáinak kialakítása, majd folyamatos fejlesztése” a szakfelelős feladat- és hatásköre, illetve azt, hogy az új szakok, szakirányok létesítése tárgyában a Szenátus határoz. A Minőségbiztosítási Szabályzat e téren nem tartalmaz rendelkezéseket. Az Egyetem tehát jelenleg nem rendelkezik kellő szabályozókkal ahhoz, hogy a szakindítás formalizált minőségbiztosítási folyamatok keretében történjen. Az Egyetem legutóbb és a jelenleg aktuális Intézményfejlesztési terve is kitűzött szakindítási célokat, ám ezek a

dokumentumok csak az indítandó szakok listáját közlik, illetve azt, hogy egy adott szakindítási dokumentáció benyújtása már megtörtént, de semmilyen előkészítői, tervezői tevékenységet nem dokumentálnak. A helyszíni látogatás során a Bizottság szóban kapott tájékoztatást arról, hogy ez a folyamat informális keretek között hogyan zajlik (a fenntartó és társadalmi partnerek igényeinek felmérése, intézményi kapacitásvizsgálat, előzetes hallgatói létszám felmérése, a szakfelelős kijelölése stb.), ám ezekkel kapcsolatban sem tudott az Egyetem írásbeli háttéranyagokat felmutatni. A Minőségbiztosítási Szabályzat ezen a téren tehát kiegészítésre szorul, aminek az alapja részben az informálisan jelenleg is végzett tervezés megfelelő elemeinek a formalizálása lehet.

A képzési programok felépítése és tartalma megfelel a – hitéleti képzések esetén a fenntartó által jóváhagyott – képzési és kimeneti követelményeknek (KKK), és alkalmas az ezen dokumentumban meghatározott képzési célok, valamint az elvárt tanulási eredmények teljesítésére. A képzés során megszerezhető végzettség tartalma és szintje világosan meghatározott, nyilvánosan hozzáférhető, és összhangban áll a hazai képesítési keretrendszerrel, valamint azon keresztül az Európai Felsőoktatási Térség elvárásaival.

A szakok értékelő felülvizsgálatának rendszeres folyamatai kapcsán a Szervezeti és Működési Szabályzat csak annyit rögzít, hogy ez a szakfelelős feladata, a dokumentum e folyamatokat nem részletezi. Az tehát, hogy ez a felülvizsgálat milyen időközönként és milyen formában történik meg, nincs szabályozva, mint ahogy az sem világos, hogy a minőségbiztosítási ügyekben illetékes dékánhelyettesek, a stratégiai igazgató és a Minőségirányítási Bizottság milyen szerepet játszik a folyamatban.

Nem formalizált keretek között azonban az Egyetem folyamatosan fejleszti a képzéseinek tartalmát, és a kor kihívásainak megfelelően új tantárgyakat vezet be. Az Önértékelési jelentés szerint ehhez az elmúlt évek beiskolázási, pályakövetési információit, valamint a munkaerőpiac igényeit is figyelembe veszi; az előbbihez az információkat az Oktatási Igazgatóság biztosítja, az utóbbi tapasztalatok begyűjtésének pedig az egyik, részben formalizált fóruma az évente megrendezett minőségbiztosítási konferencia.

Az egyes tantárgyak tartalmának meghatározása és folyamatos fejlesztése a tantárgyfelelős feladata, amely a mintaként bekért hitéleti tantárgyleírások tanúsága szerint a gyakorlatban is megvalósul. Ugyanakkor megállapítható, hogy a tantárgyfelelős – mint a minőségbiztosítási rendszer egyik kulcsszereplője – sem a Szervezeti és Működési Szabályzatban, sem a Minőségbiztosítási Szabályzatban nem kerül nevesítésre, jogai és kötelezettségei nem kerülnek rögzítésre. Ennek következtében, bár az Önértékelési jelentés számos példát mutat arra, hogy az egyes tantárgyak tartalma vagy a számonkérés módja az elmúlt években módosult, nem dokumentált, hogy ezekben a folyamatokban milyen szerepet töltött be az illetékes tantárgyfelelős, illetve a szak, valamint szakirány minőségéért felelős szak- és szakirányfelelős. A Minőségbiztosítási Szabályzat e tekintetben kiegészítésre szorul.

Az Egyetem a tantárgyak kreditértékének a megállapításával kapcsolatban nem rögzít mechanizmusokat, mint ahogy utólagos korrekcióként kredit-optimalizációt sem végez.

A képzésekhez kapcsolódó gyakorlólhelyek kiválasztását az egyetemi vezetés, illetve a karok végzik. A Szervezeti és Működési Szabályzat azt ugyan rögzíti, hogy az Egyetem és „a gyakorlólhelyek tevékenységének koordinálása és felügyelete” a szakfelelős hatásköre, ám az Egyetem a gyakorlólhelyek kiválasztásában a szakfelelősnek szabályzatban nem biztosít hatáskört, illetve azt sem

rögzíti, hogy a gyakorlólhelyekkel, illetve a gyakorlólhelyeken a szakokkal és a gyakorlatvezetőkkel szemben mik a minimális követelmények.

Összefoglalásként megállapítható, hogy az ESC 1.2 és 1.9 vonatkozásában az Egyetemen zajlanak minőségértékelési és fejlesztési folyamatok, a gyakorlatban pedig értékelendő eredmények születnek, ám ezek a folyamatok zömében nem formalizáltak, lefolytatásuk a vezetőség hozzáállásán vagy a Minőségirányítási Bizottság éves döntésén alapul, így akkreditációs szempontból nem formalizáltak és ad hoc jellegűeknek tekinthetők. Az Egyetem szabályzatai, mindenekelőtt a Minőségbiztosítási Szabályzat ezért ennek a két ESG pontnak a vonatkozásában átdolgozásra szorul.

Javaslatok

1. Az Egyetem rögzítse Minőségbiztosítási Szabályzatában a szakindítást kötelezően megelőző vizsgálatok/felmérések (piackutatás, humán és gazdasági erőforrások, az oktatókkal és a szakfelelőssel kapcsolatos akkreditációs követelmények teljesíthetősége, a működtetés minimális infrastrukturális feltételei stb.) rendjét és felelőseit, a tervezésbe bevont belső és külső testületeket, személyeket, valamint a szakindítási dokumentáció kidolgozásának és elfogadásának részletezett folyamatát,
2. rögzítse Minőségbiztosítási Szabályzatában a képzési programok rendszeres felülvizsgálatának kötelező minimális időközzeit, valamint a javasolt módosítások kidolgozásának és elfogadásának folyamatát és felelőseit,
3. rögzítse Minőségbiztosítási Szabályzatában a tantárgyfelelős minőségbiztosítási feladatait, a tantárgyleírások rendszeres kötelező felülvizsgálatának minimális időszakát, valamint azt, hogy a tantárgyfelelős által átdolgozott tantárgyleírást mely testületek vagy személyek hagyják jóvá, és biztosítson ennek keretében a szakfelelősnek is hatáskört,
4. rögzítse Minőségbiztosítási Szabályzatában a gyakorlólhelyekkel, illetve a gyakorlólhelyeken a szakokkal és a gyakorlatvezetőkkel szemben támasztott minimális követelményeit, és biztosítson a szakfelelősnek, illetve szakirányfelelősnek formálisan is jogot arra, hogy ezek kiválasztásába érdemileg bekapcsolódhassanak.

ESG 1.3 Hallgatóközpontú tanulás, tanítás és értékelés

Az ESG 1.3 standardra vonatkozó intézményi szabályzatok az Egyetem honlapján elérhetőek. A helyszíni látogatáskor az oktatókkal és a hallgatókkal történt beszélgetések során megállapítást nyert, hogy egyes szakokon (óvodapedagógus, tanító, katekéta–lelkipásztori munkatárs) kiemelten fontos szerepet kapnak az elméletben tanultak gyakorlati kipróbálását és reflexióját előtérbe helyező módszerek. A MAB által az oktatók körében végzett kérdőíves felmérés eredményei azt mutatják, hogy az oktatók többsége tudatosan felépített, az ismeretátadásra összpontosító, ugyanakkor problémaorientált kérdésfelvetésekre épülő oktatói eszköztárral rendelkezik. Több oktató ismer korszerű, hallgatói aktivitáson alapuló módszereket, melyeket azonban ritkán használnak óráikon. Az Egyetem eltekint a központi bemeneti mérések alkalmazásától, továbbá az önértékelésben nem tért ki az oktatók által alkalmazott általános vagy az általánostól eltérő módszerekre. A hallgatói elégedettségmérő kérdőívek kiemelkedően magas eredményei megfelelnek a hallgatók mindennapos tapasztalatainak, aminek fontos alapja az oktatók és a hallgatók közötti tiszteleten és partnerségen alapuló bizalmi viszony.

A hallgatók a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban (TVSZ) leírtaknak megfelelően időben megismerhetik a tantárgyi dokumentációt és a tanegység sikeres elvégzéséhez szükséges teljesítési feltételeket. A TVSZ pontosan rögzíti, hogy a hallgató, az oktató, a Tanulmányi Bizottság és a Tanulmányi Hivatal hogyan járjon el a hallgató által vitatott, a Neptun rendszerben megjelent írásbeli dolgozat alapján adott értékelése esetén. A TVSZ leírja ugyan az Egyetemen lehetséges értékelési formákat, ám nem rögzíti az egyes osztályzatok formai és tartalmi követelményeit. A TVSZ részletesen és a hallgatói tanulási folyamatot segítve fogalmazza meg, hogy az oktatóknak írásbeli vizsgák esetén az írásbeli értékelést, a megoldókulcsot és az értékelés szempontjait a hallgatókkal meg kell ismertetnie és kérés nélkül biztosítania kell a dolgozatba való betekintést is. A TVSZ 22. paragrafusának 8. pontját a hallgatók nem ismerik, mert ez nem működik automatizmusként, hanem a hallgatóknak kérniük kell az egyes oktatókat a betekintés lehetővé tételére és a megoldókulcs megismerésére, amely kérést – beszámolójuk szerint – az oktatók minden esetben kivétel nélkül teljesítene.

A dokumentumokból és a helyszíni látogatásokból nem derült ki, hogy készülnek-e az Egyetemen a hallgatói teljesítmények eredményeivel kapcsolatos rendszeres elemzések. A hallgatói panaszok száma elenyésző (az elmúlt öt évben évente maximum egy panaszt nyújtottak be), mert – a helyszíni látogatáson hallottak alapján – az érintettek minden észrevételt szinte azonnal kezelnek. Nem világos, hogy ennek oka vagy következménye az, hogy az intézményi szabályzatok a panaszkezelés folyamatát átfogóan sehol sem rögzítik. Bár az Önértékelési jelentésben utalás történik a hallgatói panaszkezelésre, ez a különböző dokumentumokban csak egyes részproblémák (térítéssel kapcsolatos panaszok, Tanulmányi Bizottság által kezelt panaszok stb.) esetén volt fellelhető.

Az Önértékelési jelentés szerint a hallgatók szintén tehetnek javaslatot a képzetek fejlesztésével kapcsolatban, amit az intézményi látogatás során meg is erősítettek a hallgatók, ám ezt a jogot a számukra szabályzat nem rögzíti.

Az ESG 1.3 standardban megfogalmazott irányelvek nagymértékben teljesülnek. Az Egyetem szabályzatai nyilvánosak és tartalmazzák a hallgatói értékelésre vonatkozó kereteket, mely előírások közül néhány a hallgatók és az oktatók egy része számára csak részben ismert, így ezek alkalmazása nem minden esetben automatikus. Az Egyetem az oktatásban használatos módszerek tekintetében nem rendelkezik nyilvános dokumentumokkal, továbbá az oktatók felsőoktatás-módszertani eszköztárának fejlesztésére nincsenek formalizált fórumok. Az OTDK aktivitás az öt évvel ezelőtti részvétellel való összevetésben jelentősen csökkent, a csökkenés okait az Egyetem még nem vizsgálta. Az Egyetemen hallgatói panasz eddig nem került rögzítésre, azonban önálló, teljes körű panaszkezelési szabályzat nem áll rendelkezésre.

Javaslatok

1. Az Egyetem biztosítson formális alkalmakat az oktatóknak a felsőoktatás-módszertant érintő témák megvitatására, mely vitákon hallgatók is részt vehessenek,
2. biztosítson formális egyeztetési alkalmakat az oktatóknak a TVSZ hallgatói értékelésre vonatkozó pontjainak megbeszélésére annak érdekében, hogy az értékelés minden esetben a TVSZ-ben leírt automatizmusoknak megfelelően működjön.
3. olyan panaszkezelési rendszer kialakítása, amely a hallgatókat érintő valamennyi területet egységesen és átlátható módon lefedi
4. vizsgálja meg az OTDK-n való részvételi hajlandóság csökkenésének okát, és dolgozzon ki stratégiát a kedvezőtlen folyamat megállítására.

5. teremtsen meg a Minősegbiztosítási Szabályzatában rögzített formáját annak, hogy a hallgatók a képzési programok egészével kapcsolatban elmondhassák meglátásaikat, fejlesztési javaslataikat, és rögzítse az így nyert információk hasznosulásának (tervekbe, jelentésekbe történő megjelenítésének) kereteit,

ESG 1.4 A hallgatók felvétele, előrehaladása, tanulmányaik elismerése és a képesítés odaítélése

Az Egyetem a hallgatói életutat a felvételtől a képesítés odaítéléséig átlátható, következetesen alkalmazott és nyilvánosan hozzáférhető szabályzatok alapján szervezi. Az eljárások alapját a honlapon is elérhető TVSZ, valamint a Felvételi Szabályzat (FSZ) képezik.

A TVSZ részletesen kitér a standardban megfogalmazott valamennyi kulcsfontosságú területre. A szabályzat rendelkezik a hallgatók előrehaladásának követéséről, a tanulmányi adminisztráció megvalósításáról, a kreditek megállapításáról és elismeréséről, a szakdolgozat vagy diplomamunka elkészítésének követelményeiről, a végbizonyítvány (abszolutórium) megszerzésének feltételeiről és a záróvizsga rendjéről. A szabályzatok az Egyetem honlapján keresztül a nyilvánosság számára elérhetők. Az Egyetem a mintatantervekben egyértelműen meghatározza az előtanulmányi követelményeket, és a kurzusok meghirdetésekor a mintatanterv visszaellenőrzésével biztosítja a hallgatók zökkenőmentes előrehaladását. A nem teljesített tárgyak pótlására vizsgakurzusok felvételével van lehetőség. A szabadon választható tárgyak felvételét az Egyetem biztosítja, a TVSZ csupán a tárgyfelvételek számát korlátozza, amit a közelmúltban a felhasználói visszajelzések alapján módosításra került. A hallgatóknak az Egyetemen lehetőségük van önkéntes tevékenység végzésére, ami az Egyetem szellemiségével egyezően ösztönzi a hallgatók társadalmi felelősségvállalását. Ugyanakkor a vonatkozó szabályzatok nem tartalmazzak rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a tevékenység a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (Nftv.) alapján a szabadon választható tantárgyak terhére kreditértékkel elismerhető lenne. E hiányosság megszüntetése az Egyetem részéről indokolt.

A felvételi eljárást a FSZ szabályozza, amely mind a központi, mind a belső eljárásrendű képzésekre kiterjed. Az Egyetem több képzésen alkalmaz képzés-specifikus külön követelményeket. Ilyen például az osztatlan hittanár–nevelőtanár szakon a szóbeli alkalmassági és pályaalkalmassági vizsga, az ápolás és betegellátás, valamint egészségügyi szervező szakokon az alkalmassági vizsga, illetve több mesterszakon (pl. etikatanár, mentálhigiénés családkonzulens) a motivációs beszélgetés. A pedagógusképzésben a központi előírások szerinti alkalmassági vizsgát tartanak. Ezen eljárások hozzájárulnak a képzésre megfelelő hallgatók kiválasztásához, objektivitásukat a FSZ-ban rögzített szempontok biztosítják. A hitéleti szakok esetében szintén sor kerül pályaalkalmassági és motivációs beszélgetésre, ám ez valójában tantárgyi vizsga, s így szükséges szabályzatban rögzíteni ennek az értékelési szempontjait, illetve az eseti felvételi bizottság minimális létszámát és összetételét.

A korábbi tanulmányok elismerésére az Egyetem szabályozott eljárást működtet. A formális tanulás során szerzett ismeretek elismerését a TVSZ melléklete alapján a Kari Kreditátviteli Bizottság végzi, a benyújtott tantárgyi programok alapján, a tartalmi egyezőség vizsgálatával. A korábbi tanulmányok elismerését a Neptun rendszeren keresztül online kérvény formájában lehet kezdeményezni. Pozitívum, hogy az informális tanulás során szerzett tudásra a felvételi eljárás során intézményi pont adható. Arra azonban az Egyetem az Nftv. előírása ellenére sem dolgozott ki formális eljárási rendet,

hogy a hallgatók ezeket az ismereteket a képzés során kredittel ismertethessék el, mentesülve ezáltal bizonyos tantárgyak teljesítése alól. Ezt pótolni szükséges.

A TVSZ alapján a fogyatékkal élő és a speciális helyzetű hallgatók (pl. szülés, betegség, sportolói vagy kutatói tevékenység folytán) kedvezményes (egyéni) tanulmányi rendet kérelmezhetnek, ami alapján felmentést kaphatnak az óralátogatás alól, vagy vizsgaidőszakon kívüli vizsgalehetőséghez juthatnak. Az Önértékelési jelentés szerint az Egyetem a hallgatók előrehaladását félévente, a vizsgaidőszakot követően értékeli, az Oktatási Igazgatóság a Vezetői Értekezlet számára félévente elemzést készít a hallgatói létszámadatokról, illetve az Egyetem figyelemmel kíséri a képzési időt túllépők arányát és az Nftv. 59. § alapján megszüntetett jogviszonyok számát is. A helyszíni látogatás során a Látogató Bizottság meg tudott győződni ezeknek a folyamatoknak a működéséről.

A TVSZ értelmében a hallgató engedélyt kaphat egyéni tanulmányi rend formájában az órák látogatása alóli felmentésre és a vizsgaidőszakon kívüli vizsgázásra a havonta ülésező Kari Tanulmányi Bizottságtól. A TVSZ 3. számú melléklete részletesen és egyértelműen leírja a kérelmek elbírálásának folyamatát. Az itt nem szabályozott egyéni kérelmekről a rektor dönt.

Az Egyetem intenzív együttműködést folytat a Szegedi Tudományegyetemmel, s ennek keretében a két intézmény kölcsönösen meghirdet kurzusokat egymás hallgatói számára. Ez a gyakorlat elősegíti az intézmények közötti átjárhatóságot és bővíti a hallgatók számára a kurzus kínálatot. A hallgatói mobilitás ösztönzése az Egyetem gyakorlatának szerves részét képezi. Az Erasmus+ napok szervezése mellett rövidebb ciklusú külföldi szakmai programok (pl. szakmai kirándulás, BIP program) is megvalósulnak. A mobilitáson részt vett hallgatók kreditjeinek elismerése a kari Kreditátviteli Bizottságok hatáskörébe tartozik, a TVSZ-ben rögzített eljárásrend szerint.

Az ESG 1.4 standardban megfogalmazott irányelvek az Egyetemen összességében teljesülnek. A hallgatói életutat a felvételtől a diplomáig következetes, nyilvános és a jogszabályoknak megfelelő szabályzatok keretezik. Az eljárások méltányosak, és biztosítják a különböző helyzetű hallgatók egyéni igényeinek figyelembevételét. Ám a TVSZ jelenleg nem biztosítja a hallgatók számára azt a jogot, hogy kreditjeik 10%-át nem magyar nyelven oktatott tantárgyakkal teljesíthessék, sem azt, hogy kreditjeik 5%-áig a szabadon választható tárgyaikat önkéntes tevékenységgel kiváltsák, mint ahogy az informális, nem formális tanulás korábbi eredményeinek a képzés során kredittel történő elismerés kapcsán sem rendelkezik kidolgozott eljárással. A TVSZ nem rögzíti a hallgatói munka értékelésével kapcsolatban az egyes értékelések, osztályzatok formai és tartalmi kritériumait, így ezek nyilvánosan sem elérhetők. A hallgatói előrehaladás és lemorzsolódás nyomon követésére alkalmazott eljárások nincsenek formalizálva.

Javaslatok

1. Az Egyetem rögzítse a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban a hallgatók számára annak a jogát és eljárási rendjét, hogy kreditjeik 10%-át nem magyar nyelven oktatott tantárgyakkal, illetve, hogy kreditjeik 5%-áig a szabadon választható tárgyaikat önkéntes tevékenység formájában teljesíthessék,
2. dolgozzon ki eljárást arra, hogy a hallgatók az informális, nem formális tanulás korábbi eredményeit a képzés során kredittel elismertethessék, s ezt az eljárást rögzítse a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban,

3. rögzítse a Tanulmányi és Vizsgaszabályzatban a hallgatói munka értékelésével kapcsolatban az egyes értékelések, osztályzatok formai és tartalmi kritériumait.

ESG 1.5 Oktatók

Az Egyetem az oktatók kiválasztását, előmenetelét és teljesítményértékelését szabályozott keretek között végzi, összhangban stratégiai céljaival.

Az alkalmazott tudományok egyeteme státusznak megfelelően az Egyetemen az oktatók aránya magasabb a kutatói státuszú munkatársakéhoz képest. A teljes oktatói létszám a 2024. október 15-i adatok szerint 218 fő, ami a hallgatói létszám elmúlt években tapasztalt jelentős növekedésével párhuzamosan emelkedett. Az Egyetem stratégiai célkitűzése, hogy a munkaerőpiaci igényekhez illeszkedő oktatást nyújtson, melyet a minősített, tudományos fokozattal rendelkező oktatók arányának folyamatos növelésével igyekszik biztosítani. A hitéleti képzések speciális jellegét tükrözi, hogy ezen a területen az oktatók alkalmazásának alapja a fenntartó (nagykancellár) engedélye is. Az Egyetem célul tűzte ki az óraadó oktatók arányának csökkentését, ami az Önértékelési jelentés szerint csak részben teljesült. A látogatás során kiderült, hogy az óraadók száma jórészt bizonyos egészségügyi képzések gyakorlati oktatása (ápolás és betegellátás) miatt magas, s ezen a téren a csökkentés csak korlátozottan lehetséges. A jelenlegi cél az 50-50%, de hosszú távon a cél a 60%-os arány elérése lenne a státuszban foglalkoztatott oktatók javára.

Az oktatók kiválasztásának és szakmai előmenetelének folyamata szabályzatban rögzített. Az SZMSZ honlapon is elérhető részét képezi a Foglalkoztatási Követelményrendszer, de az Egyetem rendelkezik önálló Oktatói Előmeneteli Szabályzattal is. E dokumentumok átlátható kereteket biztosítanak a felvételi és előmeneteli eljárásokhoz.

Az oktatói kar összetételének elemzése kari szinten, félévente történik. A karok vezetői az Oktatási Igazgatóság által a FIR és belső adatbázisokból biztosított adatok alapján tesznek javaslatot a humánerőforrás-fejlesztésre a rektor és a kancellár felé. A Bizottság meggyőződhetett arról, hogy ezen elemzések alapján konkrét intézkedések születnek. Példaként említhető a Pedagógiai Karon több oktató egyetemi docenssé minősítése belső pályázati eljárás keretében, valamint új, PhD fokozattal rendelkező munkatárs alkalmazása, azonban ezek a folyamatok nem formalizáltak. További probléma, hogy az Oktatói Előmeneteli Szabályzat az oktatók alkalmazásának formális követelményeit ugyan rögzíti, ám nem rendelkezik arról, hogy az egyéni oktatói életutak és teljesítmények hogyan illeszkedhetnek az előmeneteli rendszerhez. Az intézményi szabályzatok tehát ezen a téren kiegészítésre, további részletezésre szorulnak.

Az Egyetemen működik teljesítményértékelési rendszer, aminek kereteit az SzMSz rögzíti. Az Önértékelési jelentés szerint az oktatók éves munkáját a kari vezetők szóban értékelik a munkaköri leírás alapján, figyelembe véve a tanítási tevékenységet, a hallgatói tehetséggondozásban végzett munkát és a publikációs aktivitást. Ez a gyakorlat azonban nem áll összhangban az SzMSz 119. és 123. §-ában és a Hallgatói Véleményezések Szabályzatában rögzített minősítési eljárással, illetve szabályzatban nincs rögzítve, s így nem tekinthető formalizált minőségbiztosítási eljárásnak. Az oktatók kutatói munkához nincsenek a szabályzatokban munkakörönként elkülönített tudománymetrikai mérőszámok rendelve, így az oktatók teljesítménye nem összemérhető, azaz végső soron ezen a téren nem értékelhető. A Minőségfejlesztési Terv (2025) ugyan célként rögzíti, hogy minden oktátónak legyen évenként legalább két publikációja, ám egy ilyen elvárásnak a Foglalkoztatási Követelményrendben is meg kellene jelennie annak érdekében, hogy az az oktatói munka

értékelésénél figyelembe vehető legyen. A Látogató Bizottság számára a fellelhető dokumentumokból és a beszélgetésekből nem derült ki, hogy az oktatók kutatási és oktatási tevékenységén kívül végzett egyéb jellegű oktatói tevékenysége (közéleti tevékenység, testületi és szerkesztőbizottsági tagság, évfolyamfelelősi/mentori tevékenység, tudománynépszerűsítés, oktatási innovációk, szakdolgozók stb.) hogyan számít be az oktatói értékelésbe. Az Egyetemnek tehát a Foglalkoztatási Követelményrendszerben vagy a Minőségbiztosítási Szabályzatában javasolt fogalmaznia, hogy egy adott időszakban milyen elvárásokat támaszt oktatóival és kutatóival szemben, ezen elvárások teljesítését vagy az ettől való eltérés bemutatását, indoklását milyen formában várja el az érintettektől, továbbá azt, hogy az így dokumentált oktatói/kutatói teljesítményt ki/kik és milyen folyamat keretében értékeli, az értékelésről hogyan jeleznek vissza egyénileg és csoportosan az érintetteknek, s mik a teljesülés és a nem teljesülés lehetséges következményei.

Az Egyetem a kiemelkedő oktatói teljesítményt Kitüntetési és Javadalmazási Szabályzata alapján ismeri el, a tudományos tevékenységet pedig anyagi juttatásokkal (pl. saját folyóiratban megjelent cikkekért) és konferenciárészvételek támogatásával ösztönzi.

Az Egyetemen 2019 óta folyamatosan működik az oktatói munka hallgatói véleményezésének (OMHV) online rendszere. A folyamatot a Hallgatói Véleményezések Szabályzata formalizálja, amely meghatározza a lebonyolítás rendjét, a kari szintű OMHV Bizottságok összetételét, a kérdőívek kötelező tartalmi elemeit, valamint a véleményezés érvényességi küszöbértékeit. A szabályzat szerint az OMHV eredményei az oktatók minősítésének alapját képezik. Az eredményekről az érintett oktató, a Kari Tanács és az Egyetem Minőségirányítási Bizottsága is tájékoztatást kap. Az OMHV tapasztalatait az Egyetem a minőségfejlesztéshez használja fel. A Bizottság ugyanakkor rámutat egy jelentős kockázati tényezőre: a legfrissebb, 2023/24-es tavaszi félévre vonatkozó nyilvános adatok szerint az OMHV kitöltési aránya mindössze 25,03% volt. Ez az arány elmarad a Hallgatói Véleményezések Szabályzatában rögzített, a kurzuslétszámtól függő 30-50%-os érvényességi küszöbértékektől. Az Egyetem a Minőségfejlesztési Tervében maga is célként tűzi ki a részvétel 10%-os növelését, ami valóban elengedhetetlen a rendszer megbízható működéséhez. A Látogató Bizottság az OMHV kérdőívek arányának a növelésével összhangban az eredmények mélyebb statisztikai vizsgálatát is javasolja, illetve azt, hogy a Foglalkoztatási Követelményrendszerben vagy a Minőségbiztosítási Szabályzatban az Egyetem fogalmazza meg, az átlagtól eltérő hallgatói értékelés esetében ki és milyen intézkedéseket tesz az érintettek felé.

Az Önértékelési jelentés és a rendelkezésre álló szabályzatok alapján az Egyetemen nem működik formális munkatársi elégedettségmérés. Az oktatói vélemények gyűjtése informális keretek között, kari szinten valósul meg személyes interjúk és értekezletek formájában. Az Önértékelési jelentés szerint ezen visszajelzések alapján születtek konkrét intézkedések, mint például a plágiumkereső szoftver bevezetése, egy demonstrációs terem fejlesztése, vagy a tantermek informatikai korszerűsítésének megkezdése. A formális elégedettségmérés hiánya azonban korlátozza a munkatársi légkör és a munkafeltételek szisztematikus, adatalapú elemzését és fejlesztését.

Az Egyetemen személyes mentorálás keretein belül a szenior kutatók véleményezhetik a fokozatszerzés előtt álló oktatók és kutatók publikáció-tervezeteit alkalmi megbeszélések során. Az Egyetem támogatja a magasabb IF publikációk írását, illetve szükség esetén az open access fee átvállalását.

Az ESG 1.5 standardban megfogalmazott irányelvek az Egyetemen nagyrészt teljesülnek. Az oktatók kiválasztása és előmenetele szabályozott, teljesítményüket a vezetők szóban rendszeresen értékeli,

és a hallgatói visszajelzések gyűjtésére intézményesített rendszer működik. Ugyanakkor az oktatók munkájának értékelése terén a szabályzatok jelenleg még részben egymásnak ellentmondanak és nem a valós gyakorlatot rögzítik, részben pedig messze nem elég részletezők ahhoz, hogy az oktatói tevékenység minden szegmensére kiterjedjenek, illetve minőségfejlesztést segítő objektív követelményrendszert jelenítsenek meg.

Javaslatok

1. Alkalmazzanak méltányos és átlátható eljárásokat oktatóik toborzására és továbbképzésére.
2. Az Egyetem a vonatkozó szabályzatainak átdolgozásával, kibővítésével az oktatói teljesítmény- elvárásokat és a teljesítmény-értékelés folyamatát tegye formalizáltabbá, szabályozottabbá,
3. dolgozzon ki és valósítson meg stratégiát az OMHV kitöltési arányának jelentős növelésére, hogy az eredmények a Hallgatói Véleményezések Szabályzatában rögzített érvényességi küszöbértékeket elérjék, és így megbízható alapot nyújtsanak a minőségfejlesztéshez,
4. vezessen be rendszeres, anonim munkatársi elégedettségmérést, amely lehetővé teszi az oktatói-kutatói környezettel kapcsolatos kihívások és fejlesztési lehetőségek szisztematikus azonosítását, hozzájárulva a humán erőforrás-stratégia adataalapú megalapozásához.

ESG 1.6 Tanulástámogatás és hallgatói szolgáltatások

Az intézmény megfelelő finanszírozási forrással rendelkezik a tanulási és tanítási tevékenységhez.

A hallgatók közösségi integrációja túlnyomórészt hallgatói szervezésben álló programokon, rendezvényeken keresztül valósul meg, amelyekhez az Egyetem igyekszik megteremteni a tárgyi, infrastrukturális feltételeket. A hallgatói képviselőt befogadó, családias légkörű közösség megteremtésére törekszik, amelyet teljes szemesztereken átívelően, folyamatos rekreációs eseményekkel aktivizál.

Az első évfolyamra belépő hallgatók beilleszkedését az Egyetem egyik friss kezdeményezése, a mentorhallgatói rendszer is támogatja, amelynek keretein belül felsőéves hallgatók állnak társaik rendelkezésére. A mentorhallgatók személyéről és elérhetőségéről publikus információk állnak rendelkezésre, a szolgáltatás pedig minden karon elérhető. A rendszer struktúrájában azonban nem figyelhetők meg határozott, proaktív elemek, a kérdőívek alapján a hallgatóknak csupán egy csekély része van tisztában ezzel a lehetőséggel, továbbá nem láthatók olyan szabályozott folyamatok, amelyek a rendszer irányított fejlődését segítenék elő.

A konstruktív életvezetés, a személyes mentorálás és a tanulmányi támogatás terén a hallgatókat további humán jellegű támogatási folyamatok, rendszerek is segítik. Elérhető például pszichológiai tanácsadás, az Oktatási Igazgatóság gondozásában tanulmányi tanácsadás. A szolgáltatáspalettát erősítik az olyan karspecifikus támogatási rendszerek is, mint az Egészség- és Szociális Tudományi Kar évfolyamfelelősi hálózata. Bár zömében ezek a folyamatok is reaktív alapon működnek, az Egyetem gondoskodik a hallgatók adekvát tájékoztatásáról, több médiumon keresztül. Az Egyetem a hallgatók aktív, felelős, állampolgárrá nevelését részben keresztyén szellemiségével, részben a hallgatói önszerveződések révén (önkormányzatok, mentori rendszer, önképző körök), részben pedig az önkéntes tevékenységek ösztönzésével segíti.

A hallgatók nyelvtudásának fejlesztését Idegen Nyelvi Lektorátus támogatja. Valamennyi karon ingyenes idegennyelv-oktatás biztosított a hallgatók számára, a nyelvvizsga megszerzését pedig az

Egyetem anyagilag is támogatja. A hitéleti hallgatók számára a Theolingua Nyelvvizsga Központ kihelyezett szaknyelvi vizsgát szervez, az erről szóló információk az Egyetem honlapján elérhetők. Mindezt az Egyetem annak ellenére megteszi, hogy a nyelvvizsga az oklevél kiadásának egyik képzése esetén sem feltétele.

A tanulmányi adminisztráció kari szinten szerveződik, a kari tanulmányi osztályok munkáját az Oktatási Igazgatóság fogja össze. A hallgatói ügyek egy jelentős hányada online formában kerül lebonyolításra. A hallgatók a tanulmányi osztályok munkájával alapvetően elégedettek, azt hallgatóközpontúnak és hatékornak látják. Csupán a levelezős hallgatók jelezték, hogy a konzultációk péntek délutáni és hétfői időpontjaiban a személyes ügyintézés lehetőségét is szívesen igénybe vennék.

Dinamikusan fejlődni látszik az egyetemi, illetve kollégiumi infrastruktúra – ezen területen határozottan lekövethető a hallgatói visszajelzések, igények becsatornázása a releváns stratégiák szervezésébe, végrehajtásába, különös tekintettel a kollégiumi-, illetve sportlehetőségekre. Az egyetemi könyvtári és informatikai lehetőségek megfelelően kiszolgálják a hallgatói igényeket valamennyi képzési helyen.

A hallgatók számára elérhető ösztöndíjak készlete bővül, ezek pályázati kiírásai, elbírálási folyamatai jól szabályozott, a releváns tájékoztatás megfelelő és jól áttekinthető. Szintén alapos szabályozás jellemzi a speciális szükségletű hallgatók számára elérhető kedvezmények rendszerét.

A hallgatói támogatások jellegében, kialakításában tetten érhető az Egyetem közösség-központú, emberléptékű hozzáállása. A hallgatói szolgáltatásokat közvetlen, rugalmas attitűd jellemzi. A közösségfejlesztési folyamatok esetében az Egyetem nagymértékben a hallgatói önszerveződésre épít, felkarolva és anyagilag támogatva a rendezvényeket. Az egyes szolgáltatások felülvizsgálatának, fejlődésének tendenciája azonban erősen eltérő; egyes (főleg infrastrukturális) szolgáltatások ütemesen fejlődnek, más területeken azonban lassul, vagy éppen stagnál a strukturális érés.

Az Egyetemen két szakkollégium működik: a Pedagógiai Szakkollégium és a Gazdasági Szakkollégium. A Pedagógiai Szakkollégium honlapja folyamatosan tájékoztatja a hallgatókat az eseményeiről, a Gazdasági Szakkollégium honlapján 2024-ből származik az utolsó hír. Mindkét szakkollégium részt vesz különböző pályázatokon. A szakkollégiumokban való munkáért a hallgatók kiemelt támogatást kaphatnak az Egyetemen, a Pedagógiai Szakkollégiumi kurzusokon való részvételért a hallgatók kreditpontokat kaphatnak, de a kreditpontok megszerzésének részleteiről az Egyetem honlapján nem található információk. A szakkollégiumokban való részvétel feltétele TDK dolgozat elkészítése, melyet mentorok segítenek. A Pedagógiai Szakkollégiumban 61 fő készített 2025-ben TDK dolgozatot, a Gazdasági Szakkollégiumban 32 fő. A 2020/21-es tanévhez képest 2024/25-re az Egyetemen az OTDK-n való részvétel a harmadára csökkent. A tény az Önértékelés jelentés is rögzíti, ám annak okait nem vizsgálja, a visszaesés okainak megszüntetésére az Egyetem stratégiával nem rendelkezik.

Javaslatok

1. Az Egyetem rendszeresen vizsgálja felül a hallgatók számára működtetett mentorálási, illetve közösségi integrációs programjait, az azokról begyűjtött visszajelzések alapján pedig, a PDCA modellnek megfelelően, foganatosítson fejlesztési intézkedéseket,
2. a levelező munkarendben tanuló hallgatók speciális igényeit célzottan és dokumentált formában térképezze fel, majd a hallgatói szolgáltatások palettáját ennek megfelelően fejlessze, illetve bővítse ki.

ESG 1.7 Információkezelés

Minőségbiztosítási rendszerének üzemeltetéséhez az Egyetem szisztematikus adatgyűjtési és értékelési eljárással rendelkezik. Az általa rendszeresen gyűjtött adatok köre két területre osztható: statisztikai adatgyűjtés területe, egyedi megkérdezések adatkörei. A statisztikai adatgyűjtés a következő információkra terjed ki: FIR adatbázis szűrési, lekérdezési; NEPTUN adatok; Karok órarendi adatai; Felvi.hu adatai; könyvtári adatszolgáltatás; MTMT publikációs adatai; pénzügyi, gazdasági adatok, EOS lekérdezések; oktatói, hallgatói mobilitási adatok; TDK, OTDK adatok; Honlap, Facebook kattintás és egyéb adatok; kutatási programok adatai; Gerhardus Kiadó adatai.

Az egyedi megkérdezések adatkörei kiterjednek: oktatói munka hallgatói véleményezésének vizsgálatára; hallgatói elégedettség mérésére; DPR eredmények vizsgálatára; ALUMNI elégedettség vizsgálatára. Az adatgyűjtés szabványosított módon kettős felelősség mentén történik. A statisztikai adatgyűjtés adatköreit az Oktatási Igazgatóság bocsátja a Minőségirányítási Bizottság rendelkezésére, míg az egyedi megkérdezések, illetve az egyedi kari adatok rendelkezésre bocsátását a Minőségirányítási Bizottság a saját kezdeményezésében gyűjti. Az adatok értékelése éves minőségértékelési jelentés formájában történik, szenátusi előterjesztés keretében. Az értékelés tapasztalatairól az Egyetem vezetői csatornákon, illetve az éves minőségügyi konferencián nyújt visszajelzést az érdekelteknek.

Az Egyetem működését szolgáló dokumentumok – szabályzatok, eljárásrendek, minőségbiztosítási jelentések, értékelések – nyilvánosak, az Egyetem honlapján kerülnek elhelyezésre. A hallgatókat érintő döntésekkel, határozatokkal kapcsolatos egyedi tájékoztatásra az Oktatási Igazgatóság eljárásrenddel rendelkezik. Az Egyetem, az általa végzett alaptevékenységet NEPTUN tanulmányi, MOODLE oktatásmódszertani, Microsoft windows operációs, és POSSEIDON iktatási rendszerekkel támogatja. Az intézményi adatok védelme érdekében az Egyetem adatkezelési és adatvédelmi szabályzatot fogadott el. Telephelyenként adatvédelmi tájékoztató kivonatokat hozott létre (honlapon elérhető) kamerás megfigyelő rendszerről. Az Egyetem az adatvédelem koordinációja érdekében adatvédelmi felelőst foglalkoztat.

Az Egyetem, az egyes karok méretéből következően, a rövid (informális) információs utakat részesíti előnyben, de kiépítette a formális adatgyűjtési, adatösszegzési és értékelési eljárásait is. Az Egyetemnek kellően széles adatbázis áll rendszeresen rendelkezésére tevékenysége minőségének és teljesítményének elemzésére, értelmezésére. Ahogyan azonban fentebb, a Minőségpolitika fejezetben is hangsúlyozásra került, a gyűjtött adatok és az ESG kritériumok összhangja nem minden esetben teljes. Az önértékelések egyes területeinek értelmezésébe, értékelésébe javasolt az érdekeltek további bevonása, a közvetlen kapcsolati formák megteremtése. A minőségbiztosítási rendszer fejlesztésének következő iránya a minőségcélok mérhetőségének és nyomon követhetőségének kialakítása, valamint a célértékek és bázisértékek meghatározása és elemzése.

Javaslatok

1. Az Egyetem tegyen lépéseket az ESG kritériumai és a minőségértékelés során alkalmazott adatok megfeleltetése érdekében,
2. az adatgyűjtés és adatelemzés folyamatait egyértelműsítse, a felelőségeket és hatásköröket tisztázza le,
3. dolgozza ki és rögzítse a minőségcélok mérhetőségének, valamint a cél- és bázisértékek meghatározásának és elemzésének mechanizmusát.

ESG 1.8 Nyilvános információk

A legfontosabb nyilvános információk az Egyetem honlapján érhetők el, amely tartalmát tekintve naprakész, könnyen navigálható, egységes, és egyszerű hozzáférést biztosít a karspecifikus információkhoz. A tartalmak feltöltését a Rektori Hivatal végzi, a karoktól kapott információk, tartalmak alapján. Ám a tartalom frissítése, a közzétett anyagok alaki és tartalmi szempontjai terén az Egyetem nem rendelkezik szabállyal, a honlapnak pedig nincs akadálymentes verziója.

Az Egyetem honlapján áttekinthető dokumentumtár működik, ahol a hatályos szabályzatok, stratégiai dokumentumok naprakésztségen lekövethetők, elérhetőségük széleskörű. Az Egyetem transzparenssé mutatja be szervezeti felépítését. A honlapon helyet kaptak továbbá a Hallgatói Önkormányzattal kapcsolatos információk és elérhetőségek, a releváns egyetemi elérhetőségek, illetve különböző további közhasznú információk is. Ugyancsak elérhetők a honlapon az intézményi tájékoztatók, a felvételi eljárásokkal, felvételi követelményekkel, az eljárási- és tandíjakkal kapcsolatos, illetve a megszerezhető képesítésekre, az elvárt tanulási eredményekre és az oklevél kiállításának követelményeire vonatkozó legfontosabb információk, az intézményi mintatantervek, továbbá a hallgatói elégedettségre vonatkozó felmérések összesített eredményei. A hallgatói visszajelzések az általános tájékoztatásról túlnyomóan pozitívak.

Az Egyetem a honlapján nem közöl működési és eredményességi mutatókat és trendeket, az egyes képzések, illetve tantárgyak vonatkozásában sikerességi (teljesítési) mutatókat, a végzetek elhelyezkedésére vonatkozó információkat. Nem érhetők el nyilvánosan a tantárgyleírások sem, ami megnehezíti a hallgatói előrehaladás megtervezését, valamint a kreditbefogadtatás folyamatát. A kreditbefogadás folyamatáról való általános tájékoztatás alapvetően hiányos. A testületi szervek összetételére, üléseikre, döntéseikre vonatkozó adatok nyilvánossága a honlapon nem biztosított.

Az Egyetem több közösségi média platformon jelen van, ezeken egységes arculattal, aktívan kommunikál a hallgatók, illetve egyéb érdeklődők felé; rekrutációs erőfeszítései az online felületeken túl kiterjednek különböző pályaorientációs napokon, kiállításokon, népszerűsítő rendezvényeken való részvételre is. Az Egyetem egységes, igényes arculattal, korszerű honlappal és folyamatos közösségi média jelenléttel rendelkezik, jelentős fejlődést mutatva a legutóbbi akkreditáció óta. Ugyanakkor további lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy az ESG 1.8 pontjában rögzített elvárásoknak mindenben megfeleljen.

Javaslatok

1. Az Egyetem dolgozzon ki és vezessen be a honlap működtetésére vonatkozó szabályzatot, amely rögzíti a honlap tartalmára és megjelenésére vonatkozó alapvető formai és tartalmi követelményeket, valamint a tartalom feltöltésével, frissítésével és felülvizsgálatával kapcsolatos intézményi elvárásokat és felelősségi köröket,
2. honlapján tegye nyilvánosan elérhetővé működési és eredményességi mutatóit és trendjeit, valamint az egyes képzések, a tantárgyak vonatkozásában a főbb sikerességi (teljesítési) mutatókat, valamint a végzetek elhelyezkedésére vonatkozó információkat,
3. tegye közzé honlapján a mintatantervekhez kapcsolódó tantárgyleírásokat,
4. alakítson ki honlapján tájékoztató felületet a kreditbefogadás folyamatáról.

ESG 1.10 Rendszeres külső minőségbiztosítás

Az Egyetem nem alkalmaz más, a MAB-on kívüli külső minőségbiztosítási eljárásokat.

A látogatás során kiderült, hogy a MIR kialakításában az Egyetemnek támogatást nyújt a köznevelési hatóság, Ágota Alapítvánnyal való együttműködés. Az Egyetem által szervezett minőségügyi konferenciákra külső partnerek, illetve vállalatok is meghívást kapnak. Emellett 2024-től a Katolikus Felsőoktatási Minőségirányítási Kerekasztal rendezvényein keresztül az Egyetem más katolikus felsőoktatási intézményekkel is megosztja a jó gyakorlatokat.

V. Az intézmény/képzési terület szakmai tudományos tevékenysége

Az Egyetem tudományos és kutatási tevékenysége összhangban áll az alkalmazott tudományok egyeteme státuszával és stratégiai célkitűzéseivel, különösen a munkaerőpiaci igényekhez illeszkedő oktatásfejlesztés kutatási megalapozása terén. Az Egyetem elkötelezett a kutatási tevékenység nemzetközi elismerésének erősítése, a publikációs aktivitás és a nemzetköziesítés előmozdítása mellett.

Az Egyetem tudományos tevékenységének ernyőszervezete a 2020-ban létrehozott Gál Ferenc Egyetem Kutatóintézete (GFEKI), amely több kutatócsoport munkáját koordinálja. A Kutatóintézet elősegíti az információáramlást a karok és a menedzsment között, az intézményi KFI tevékenységet a Kutatóintézet vezetője irányítja. A tudományos tevékenység szervezése betagozódik az intézményi minőségbiztosítási rendszerbe. Az egyetemi Minőségbiztosítási Szabályzat hatálya kiterjed a kutatási szervezeti egységekre is. A Minőségirányítási Bizottság figyelemmel kíséri a kutatás fejleményeit, és szükség szerint javaslatokat kezdeményez a rektornál. Az Egyetem K+F tevékenységének alapvető célja a munkaerőpiaci igények feltárása, elemzése és előrejelzése. A kutatási programok kialakítása és jóváhagyása több lépcsőben történik. Az egyéni kutatói ambíciókat tiszteletben tartva a kezdeményezések a tanszéki, majd a kari tanácsi jóváhagyást követően a Projektroda és a GFEKI gondozásába kerülnek, amely szervezetek segítik a sikeres pályázást. Az Egyetem olyan kutatás-fejlesztési projekteket támogat, amelyek igazodnak arculatához és hozzájárulnak a nemzetközi versenyképesség növeléséhez. A Minőségfejlesztési Terv (2025) egy konkrét minőségcél is rögzít, miszerint minden oktatónak évi két publikációval kell rendelkeznie. Az MTMT adatai alapján a publikációk száma 2021 és 2024 között több mint duplájára nőtt. Ez örömdetes fejlemény, ám az oktatókkal szembeni elvárások további részletezésére és a szabályzatokba történő beemelésére lenne szükség ahhoz, hogy a tendencia folytatódjon, illetve az oktatók teljesítménye egymással összevethető legyen. Ilyen mutató lehet például a szakkikkek mellett bizonyos munkakörökben bizonyos időközönként monográfia vagy tankönyv megjelenítése, idegen nyelvű vagy külföldön megjelent publikáció, illetve az MTMT-ben rögzített idézettség, munkakörönként bizonyos minimális mérőszámmal ellátva.

Az Egyetem tudományos tevékenységének fókuszában a teológia, pedagógia, egészség-, sport- és gazdaságtudományok állnak. Az Egyetemen jelenleg hat kutatócsoport működik, köztük a „Bálint Sándor” Vallási Kultúrakutató Csoport, az Egészségtudományi és Prevenciók Kutatócsoport, valamint a Gyermekközpontú Innovációk Kutatócsoport. A kutatási eredmények publikálását az Egyetem saját kiadványai és tudományos folyóiratai is támogatják. Kiemelendő a *Deliberationes* című, nemzetközi, lektorált, Open Access folyóirat, amely DOI azonosítóval rendelkezik és az Open Journal System (OJS) felületen működik, hozzájárulva a tudományos eredmények nemzetközi láthatóságához. Az Egyetem tervei között szerepel egy saját tudományos repozitórium létrehozása is. A tudományos élet rendszeres kari és intézményi szintű konferenciák is gazdagítják. Az előző intézményi akkreditáció nyomán tett intézkedésként az Egyetem a honlapján külön menüpontot hozott létre a tudományos élet bemutatására, és nyilvánossá tette az oktatók MTMT profilját, ami növeli az átláthatóságot.

Az Egyetem nagy hangsúlyt fektet a tehetséggondozásra, amelynek intézményesített kereteit a Tudományos Diákkörök (TDK), a tehetségműhelyek és a két szakkollégium biztosítják. A tehetséges hallgatók azonosítása az oktatók által, a tanórák keretében, indirekt módon történik, amit egyéni mentorálás követ. A TDK munka elismerésére többféle ösztönző is létezik: a sikeres pályamunka elfogadható szakdolgozatként, a hallgató felmentést kaphat a védés alól, illetve kreditelismerésben

részesülhet. A kari és országos TDK konferenciákon való részvétel és a díjazottak száma az Önértékelési jelentés adatai szerint jelentős visszaesést mutat, aminek ellentmond a látogatás során kapott tájékoztatás. A szakkollégiumok célja a magasabb szintű ismeretek elsajátításának biztosítása, szakmai munkájuk pedig szorosan kapcsolódik az Egyetem kutatási tevékenységéhez. A hallgatói tudományos munka ösztönzését több saját alapítású ösztöndíj (pl. a Vízkelety Miklós Hallgatói Ösztöndíj vagy a Zirzen Janka Ösztöndíj) is segíti.

Az Egyetem küldetésnyilatkozatával összhangban aktív regionális, országos és nemzetközi kapcsolatrendszerrel ápol. A regionális beágyazottságot erősíti a Békés és Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatalokkal indított közös gyakornoki program (Damján és Klauzál program), valamint a helyi szakmai és civil szervezetekkel, önkormányzatokkal való szoros együttműködés. Országos szinten kiemelkedő a Szegedi Tudományegyetemmel való partnerség, amely közös kurzusok meghirdetésében is megnyilvánul. A nemzetközi kapcsolatok dinamikusan fejlődnek, elsősorban az Erasmus+ program keretében. Az elmúlt öt tanévben jelentős hallgatói és oktatói mobilitás valósult meg mind bejövő, mind kimenő irányban, ami hozzájárul az oktatás és kutatás nemzetköziesítéséhez.

Az előző akkreditáció fontos elvárása volt a karok érdemi integrációjának az erősítése. Ennek egyik lehetséges módja a közös kutatási projektek megvalósítása. Pozitív eredmény e téren, hogy a Deliberationes folyóirat valamennyi tudományterületnek megjelenési fórumot biztosít. Ugyanakkor érdemes lenne a több kar bevonásával megvalósuló kutatási projektek és közös publikációk kiemelt támogatására megfelelő mechanizmusokat kidolgozni, és ezzel a karok oktatóit az interdiszciplináris, közös kutatásokra ösztönözni.

Az Egyetem tudományos és kutatási tevékenysége szervezett keretek között, az intézményi stratégiával összhangban valósul meg. A tehetséggondozás intézményesített rendszere pozitív eredményeket mutat. Az oktatók publikációs aktivitása jelenleg növekszik, ám az oktatókkal szembeni elvárások további részletezésére és a szabályzatokba történő beemelésére lenne szükség ahhoz, hogy a tendencia folytatódjon, illetve az oktatók teljesítménye egymással összevethető legyen.

javaslatok

1. Az Egyetem gyorsítsa fel saját tudományos repozitóriumának felállítását, ami tovább növelné az intézményi kutatási eredmények láthatóságát és hozzáférhetőségét a nyílt tudomány elveivel összhangban,
2. finomítsa a tudományos teljesítmény mérésére használt indikátorrendszerét a publikációk számán túlmutató, minőségi mutatók bevezetésével, a Minőségfejlesztési Tervben megfogalmazott célokkal összhangban,
3. dolgozzon ki formalizált mechanizmusokat a több kar bevonásával megvalósuló kutatási projektek és közös publikációk kiemelt támogatására, támogatva ezzel a karok integrációját.

VI. Hitéleti szakok értékelése

Az Egyetemen folyó hitéleti szakok akkreditációja – az akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén – 2031. január 31-ig hatályos személyes látogatással egybekötött monitoreljárás lefolytatásával, melyhez az intézmény a monitorjelentést 2027. május 31-ig küldi meg.	
Katekéta–lelkipásztori munkatárs alapszak (BA) – lelkipásztori munkatárs és katekéta szakirány	2026/1/X. számú határozat
Pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés mesterszak (MA) – pasztorális tanácsadás és karitásztudomány specializáció	2026/1/X. számú határozat
Katolikus egyház- és művelődéstörténet mesterszak (MA)	2026/1/X. számú határozat
Katolikus teológus osztatlan mesterszak – teológus és lelkész szakirány	2026/1/X. számú határozat
Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterszak	2026/1/X. számú határozat
Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterszak (rövidített, 4 féléves képzés)	2026/1/X. számú határozat

Az Egyetem a magyarországi katolikus felsőoktatás meghatározó intézménye, amely egyházi fenntartásban működve a tudományos igényű oktatást, a hitre épülő értékrend közvetítését és a társadalmi szolgálatot egységben valósítja meg.

Az Egyetem Teológiai Kara a katolikus felsőoktatás meghatározó szereplőjeként az 1930-ban alapított Egyházmegyei Nagyszeminárium közvetlen jogutódjaként működik Szegeden. A kar a hitéleti képzési területhez tartozó szakokat teljes idejű és résziidejű (levelező) formában kínálja. A Katolikus teológus osztatlan mesterszak lelkész szakirányának oktatási programja a Szent Gellért Szemináriummal szoros együttműködésben valósul meg.

Az oktatók szakmai felkészültsége és végzettségi aránya megfelel a MAB elvárásainak. A 49 fős oktatói kar tagjai mind rendelkeznek teológiai végzettséggel, jelentős részük PhD-fokozattal is. Az oktatók aktív kutatói és publikációs tevékenységet folytatnak, valamint sokan közülük releváns nem hitéleti (pl. nyelvtanári, történész, filozófusi, közismereti tanári) képesítéssel is bírnak. A paptanárok mintegy egynegyede több katolikus felsőoktatási intézményben is oktat, illetve parókusi feladatokat lát el, ami a hazai katolikus felsőoktatásban elfogadott és a MAB által szabályozott gyakorlatnak tekinthető. A karon az egy oktatóra jutó hallgatók száma 3,8, ami kedvező arányt jelez.

A képzések mindegyike az intézmény által meghatározott és jóváhagyott Képzési és Kimeneti Követelmények (KKK) alapján működik, biztosítva az egyházi és állami előírásoknak való megfelelést. A szakleírások, mintatantervek az Egyetem honlapján nyilvánosan elérhetők, ezzel támogatva az átláthatóságot és a minőségbiztosítási követelmények érvényesülését.

A hitéleti szakok hallgatói az intézménylátogatás során elégedettségüket fejezték ki az oktatók munkájával és a hallgatói szolgáltatások színvonalával kapcsolatban. Ezt az OMHV felmérések eredményei is alátámasztják. A lelkész szakirány hallgatói a Szent Gellért Szemináriumban kerülnek elhelyezésre, míg a többi hitéleti szak hallgatói számára a Szegedi Tudományegyetem kollégiumai biztosítanak szálláslehetőséget együttműködési megállapodás keretében.

Az előző akkreditációs eljárás óta az Egyetem a hitéleti képzések terén több érdemi korrekciót és fejlesztést hajtott végre, a korábbi jelentésben megfogalmazott észrevételek többségére reagálva. Ugyanakkor több területen további fejlesztések szükségesek.

A legfontosabb hiányosságok a következőkben azonosíthatók. A hitéleti szakok Képzési és Kimeneti Követelményeinek (KKK) elfogadását és fenntartói jóváhagyását az Egyetem nem tudja dokumentálni, nyilvános elérhetőségük sem biztosított. A szakok mintatantervei nem követik a KKK-ban rögzített tantárgycsoportosítást, ami a megfelelés ellenőrzését megnehezíti. A tantárgyleírások formailag nem egységesek, terjedelmük és részletezettségük jelentős eltéréseket mutat, a számonkérés módját nem minden esetben tartalmazzák, a fejlesztendő kompetenciák pedig sok esetben nem a KKK-ban szereplő kompetencialistából kerültek kiválasztásra. A szaknyelvi követelmények teljesítése jelenleg minden hitéleti szakon az abszolutóriumhoz szükséges kreditszám felett, illetve nullakredites formában történik, ami a követelmények formalizálását igényli.

Katekéta–lelkipásztori munkatárs alapszak (BA)

A szak KKK-ja nem rögzíti, hogy a végzettség milyen iskolatípusokban jogosít hittanoktatásra, így a képzés elhatárolása a Hittanár–nevelőtanár szaktól nem egyértelmű. A két specializáció (katekéta, lelkipásztori munkatárs) azonos szakfelelős alá tartozik, ami nem biztosítja a szakmai elkülönülést. A mintatantervben a katekéta specializáció tárgyai a közös képzési szakaszban szerepelnek, míg a lelkipásztori munkatárs specializáció tárgyai differenciált modulban, ami strukturális átdolgozást igényel. Hiányoznak a tantárgyak az „ökumenikus és vallásközi párbeszédre” irányuló kompetencia fejlesztésére. A KKK csak az angol és német nyelvet nevesíti, míg a mintatantervben olasz nyelv is szerepel.

Katolikus egyház- és művelődéstörténet mesterszak (MA)

A KKK három specializációt rögzít, az intézmény viszont csak egyet kínál. A szakmai törzsanyagból hiányzik az ókori egyháztörténet, a választható tárgyak kreditértéke pedig 24 helyett csupán 20. Az ógörög nyelv ismerete kompetenciaként megjelenik, de annak oktatása nem. A szakban nem szerepel kötelező külső szakmai gyakorlat, ami indokolt lenne.

Pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés mesterszak (MA)

A KKK három specializációt nevesít, köztük a „karitásstudományt”, ami a diakóniai képzésnek felel meg. A szak elnevezése így nincs összhangban a tartalmával.

Katolikus teológus osztatlan mesterszak

A Bizottság nem tudott azonosítani olyan tantárgyakat, amelyek a vezetői feladatok ellátására, az ökumenikus párbeszédre vagy a közösségi élet szervezésére irányuló kompetenciákat fejlesztenék. A KKK és a mintatanterv idegennyelvi követelményei között szintén eltérés van (angol, német – olasz).

Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterszak

A KKK nem rögzíti, hogy a végzettség milyen iskolatípusban jogosít hittanoktatásra, így nem elégségesen különül el a Katekéta–lelkipásztori munkatárs szaktól. A közismereti tanárszakkal páros képzés a pedagógiai képzési területhez tartozik, így e képzési forma követelményeit nem rögzítheti a hitéleti szak KKK-ja.

Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterszak – rövidített (4 féléves) képzés

A belépési feltételek rögzítése nem egyértelmű, a KKK „bármely nem hitéleti alapszakot” megenged, ami szakmailag nem indokolt. Javasolt a pedagógiai vagy közismereti tanári előképzettség nevesítése.

A szakmódszertani tárgyak kreditértéke a KKK szerinti 10–20 helyett csak 7. A Kateketika I–IV kurzus utolsó két eleme valójában szakmai gyakorlat, amelyet önálló tantárgyként szükséges kezelni.

javaslatok

1. Az Egyetem gondoskodjon arról, hogy hitéleti szakjai hatályos Képzési és Kimeneti Követelményei (KKK) nyilvánosan elérhetőek legyenek, feltüntetve azt is, hogy az adott KKK-t a fenntartó mely testülete vagy képviselője, mikor és milyen számú határozattal fogadta el.
2. A hitéleti szakok intézményi mintatanterveiben a tantárgyakat a KKK-ban meghatározott tantárgycsoportok szerint célszerű rendszerezni, és minden tantárgycsoport esetében fel kell tüntetni az összesített kreditértéket.
3. Az Egyetem egységesítse a hitéleti szakok tantárgyleírásainak szerkezetét és formai megjelenését, korlátozza terjedelmüket, továbbá minden leírásban egyértelműen rögzítse az ellenőrzés és számonkérés módját. A fejlesztendő kompetenciákat a KKK-ban szereplő hivatalos kompetencialistából, annak kategóriarendszerét követve szükséges kiválasztani.
4. A Katekéta–lelkipásztori munkatárs alapszak mintatantervében a két szakirányt egymás alternatívájaként kell kezelni és megjeleníteni, vagy ennek hiányában a fenntartónak indokolt a KKK-ban megszüntetnie a specializációk külön feltüntetését.
5. A Katekéta–lelkipásztori munkatárs alapszak és a Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterképzési szak KKK-jában a fenntartónak célszerű egyértelműen rögzítenie, hogy a két képzés a közoktatás mely iskolatípusaiban jogosít hittanoktatásra, figyelembe véve a két szak tartalmi elhatárolását is.
6. A Hittanár–nevelőtanár osztatlan mesterszak KKK-jából a fenntartónak javasolt törölni a közismereti tanárszakkal páros képzésre való utalást, és amennyiben a pedagógiai képzési területhez tartozó képzés még nem rendelkezik önálló KKK-val, annak kidolgozását szükséges kezdeményezni.

VII. Mellékletek

VII.1 Szójegyzék

ESG – Az Európai Felsőoktatási Térség Minőségbiztosításának Standardjai és Irányelvei
(Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area)

FOI – felsőoktatási intézmény

MAB – Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság (Hungarian Accreditation Committee)

PDCA – Plan-Do-Check-Act ciklus

VII.2 Akkreditációs interjúk menetrendje

Időpont	Panel	Beosztás
09:00-09:30	Munkamegbeszélés	
09:35-10:25	Nyitóülés, minőségbiztosítási rendszer értékelése	Fenntartó Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke
		Rektor
		Dékán TK
		Dékán ESZK
		Dékán GK
		Dékán PK
		Kancellár
		Minőségirányítási bizottság elnök
10:35-11:25	Képzésműködtetés	Oktatási Igazgató
		Tanszékvezetők/Szakfelelősök
		Vezető informatikus, Neptun felelős
		Tanszékvezető, szakfelelős (GK), a GFE Minőségirányítási Bizottság tagja
11:35-12:15	Képzésműködtetés támogató rendszerei, hallgatói támogatások rendszere	Tanszékvezető, szakfelelős ESZK, a GFE Minőségirányítási Bizottság tagja
		Könyvtárvezető
		Kollégium vezető
		Erasmus felelős
		Informatikus
		GFE Szarvasi Gyakorló Általános Iskola és Gyakorlóóvoda főigazgató
		Kutató munkatárs
12:20-13:10	EBÉDSZÜNET	
13:15-14:00	Tudományos tevékenységek támogatása, tudományos tevékenység minőségbiztosítási aspektusai panel	Rektorhelyettes
		Kutató Intézet vezetője
		Dékánhelyettes (PK), TDK felelős
		Tanszékvezető, szakfelelős (TK), a GFE Minőségirányítási Bizottság tagja
		Tanszékvezető, szakfelelős (GK)
14:10-14:50	Hallgatói önkormányzat	Egyetemi HÖK elnök, elnök (TK)
		elnök (PK)
		elnök (GK)
		elnök (ESZK)
14:55-15:30	Hallgatói fórum	karonként min 5-5 fő
15:30-16:00	Munkamegbeszélés	LB
16:00-16:10	Záróértekezlet (Nyílt ülés)	intézményvezetés, szenátus, hallgatók, oktatók, nem oktató munkavállalók